

1. Немощного в вере принимайте без споров о мнениях.

УПО: Слабого в вірі приймайте, але не для суперечок про погляди.

KJV: Him that is weak in the faith receive ye, but not to doubtful disputations.

2. Ибо иной уверен, [что можно] есть все, а немощный ест овощи.

УПО: Один бо вірує, що можна їсти все, а немічний споживає ярину.

KJV: For one believeth that he may eat all things: another, who is weak, eateth herbs.

3. Кто ест, не унижай того, кто не ест; и кто не ест, не осуждай того, кто ест, потому что Бог принял его.

УПО: Хто їсть, нехай не погорджує тим, хто не їсть. А хто не їсть, нехай не осуджує того, хто їсть, Бог бо прийняв його.

KJV: Let not him that eateth despise him that eateth not; and let not him which eateth not judge him that eateth: for God hath received him.

4. Кто ты, осуждающий чужого раба? Перед своим Господом стоит он, или падает. И будет восставлен, ибо силен Бог восставит его.

УПО: Ти хто такий, що судиш чужого раба? Він для пана свого стоїть або падає; але він устоїть, бо має Бог силу поставити його.

KJV: Who art thou that judgest another man's servant? to his own master he standeth or falleth. Yea, he shall be holden up: for God is able to make him stand.

5. Иной отличает день от дня, а другой судит о всяком дне [равно]. Всякий [поступай] по удостоверению своего ума.

УПО: Один вирізняє день від дня, інший же про кожен день судить однаково. Нехай кожен за власною думкою тримається свого переконання.

KJV: One man esteemeth one day above another: another esteemeth every day alike. Let every man be fully persuaded in his own mind.

6. Кто различает дни, для Господа различает; и кто не различает дней, для Господа не различает. Кто ест, для Господа ест, ибо благодарит Бога; и кто не ест, для Господа не ест, и благодарит Бога.

УПО: Хто вважає на день, для Господа вважає, а хто не вважає на день, для Господа не вважає. Хто їсть, для Господа їсть, бо дякує Богові. А хто не їсть, для Господа не їсть, і

дякує Богові.

KJV: He that regardeth the day, regardeth it unto the Lord; and he that regardeth not the day, to the Lord he doth not regard it. He that eateth, eateth to the Lord, for he giveth God thanks; and he that eateth not, to the Lord he eateth not, and giveth God thanks.

7. Ибо никто из нас не живет для себя, и никто не умирает для себя;

УПО: Бо ніхто з нас не живе сам для себе, і не вмирає ніхто сам для себе.

KJV: For none of us liveth to himself, and no man dieth to himself.

8. а живем ли--для Господа живем; умираем ли--для Господа умираем: и потому, живем ли или умираем, --[всегда] Господни.

УПО: Бо коли живемо для Господа живемо, і коли вмираємо для Господа вмираємо. І чи живемо, чи вмираємо ми Господні!

KJV: For whether we live, we live unto the Lord; and whether we die, we die unto the Lord: whether we live therefore, or die, we are the Lord's.

9. Ибо Христос для того и умер, и воскрес, и ожил, чтобы владычествовать и над мертвыми и над живыми.

УПО: Бо Христос на те й умер, і ожив, щоб панувати і над мертвими, і над живими.

KJV: For to this end Christ both died, and rose, and revived, that he might be Lord both of the dead and living.

10. А ты что осуждаешь брата твоего? Или и ты, что унижаешь брата твоего? Все мы предстанем на суд Христов.

УПО: А ти нащо осуджуєш брата свого? Чи чого ти погорджуєш братом своїм? Бо всі станемо перед судним престолом Божим.

KJV: But why dost thou judge thy brother? or why dost thou set at nought thy brother? for we shall all stand before the judgment seat of Christ.

11. Ибо написано: живу Я, говорит Господь, предо Мною преклонится всякое колено, и всякий язык будет исповедывать Бога.

УПО: Бо написано: Я живу, каже Господь, і схилиться кожне коліно передо Мною, і визнає Бога кожен язык!

KJV: For it is written, As I live, saith the Lord, every knee shall bow to me, and every tongue shall confess to God.

12. Итак каждый из нас за себя даст отчет Богу.

УПО: Тому кожен із нас сам за себе дасть відповідь Богові.

KJV: So then every one of us shall give account of himself to God.

13. Не станем же более судить друг друга, а лучше судите о том, как бы не подавать брату [случая к] преткновению или соблазну.

УПО: Отож, не будемо більше осуджувати один одного, але краще судіть про те, щоб не давати братові спотикання та спокуси.

KJV: Let us not therefore judge one another any more: but judge this rather, that no man put a stumblingblock or an occasion to fall in his brother's way.

14. Я знаю и уверен в Господе Иисусе, что нет ничего в себе самом нечистого; только почитающему что-либо нечистым, тому нечисто.

УПО: Я знаю, і пересвідчений у Господі Ісусі, що нема нічого нечистого в самому собі; тільки коли хто вважає що за нечисте, тому воно нечисте.

KJV: I know, and am persuaded by the Lord Jesus, that there is nothing unclean of itself: but to him that esteemeth any thing to be unclean, to him it is unclean.

15. Если же за пищу огорчается брат твой, то ты уже не по любви поступаешь. Не губи твоєю пищею того, за кого Христос умер.

УПО: Коли ж через поживу сумує твій брат, то вже не за любов'ю поводишся ти, не губи своєю поживою того, за кого Христос був умер.

KJV: But if thy brother be grieved with thy meat, now walkest thou not charitably. Destroy not him with thy meat, for whom Christ died.

16. Да не хулится ваше доброе.

УПО: Нехай ваше добре не зневажається.

KJV: Let not then your good be evil spoken of:

17. Ибо Царствие Божие не пища и питье, но праведность и мир и радость во Святом Духе.

УПО: Бо Царство Боже не пожива й питво, але праведність, і мир, і радість у Дусі Святій.

KJV: For the kingdom of God is not meat and drink; but righteousness, and peace, and joy in the Holy Ghost.

18. Кто сим служит Христу, тот угоден Богу и [достоин] одобрения от людей.
УПО: Хто цим служить Христові, той Богові милий і шанований поміж людьми.
KJV: For he that in these things serveth Christ is acceptable to God, and approved of men.

19. Итак будем искать того, что служит к миру и ко взаимному назиданию.
УПО: Отож, пильнуймо про мир, та про те, що на збудування один одного!
KJV: Let us therefore follow after the things which make for peace, and things wherewith one may edify another.

20. Ради пищи не разрушай дела Божия. Все чисто, но худо человеку, который ест на соблазн.
УПО: Не руйнуй діла Божого ради поживи, усе бо чисте, але зле людині, що їсть на спотикання.
KJV: For meat destroy not the work of God. All things indeed are pure; but it is evil for that man who eateth with offence.

21. Лучше не есть мяса, не пить вина и не [делать] ничего [такого], отчего брат твой претывается, или соблазняется, или изнемогает.
УПО: Добре не їсти м'яса, ані пити вина, ані робити такого, від чого брат твій гіршиться, або спокушується, або слабне.
KJV: It is good neither to eat flesh, nor to drink wine, nor any thing whereby thy brother stumbleth, or is offended, or is made weak.

22. Ты имеешь веру? имей ее сам в себе, пред Богом. Блажен, кто не осуждает себя в том, что избирает.
УПО: Ти маєш віру? Май її сам про себе перед Богом. Блаженный той, хто не осуджує самого себе за те, про що випробовується!
KJV: Hast thou faith? have it to thyself before God. Happy is he that condemneth not himself in that thing which he alloweth.

23. А сомневающийся, если ест, осуждается, потому что не по вере; а все, что не по вере, грех.
УПО: А хто має сумнів, коли їсть, буде осуджений, бо не робить із віри, а що не від віри, те гріх.
KJV: And he that doubteth is damned if he eat, because he eateth not of faith: for whatsoever is not of faith is sin.

